

הלבנון

החיים מעל לכל

רפיק מטאר בן האחת-עשרה כמעט א זכר את מולדתו: משפחתו האמידה נמלטה מיפו בתקופת מלחמת-העצמאות, ונחה את כל נכסיה, התגוררה בבית דודתה בבירות. בראשית נובמבר 1953, החל רפיק מתלונן על כאב-ראש, וראייה לקויה. ימים מספר לאחר מכן באה המהלומה: ידו ורגלו השמאלית שותקו.

רופאי אוניברסיטת-בירות, אשר בדקו את רפיק, היו אובדי-עצות. הם גילו גידול מסוכן במוחו של הנער. אולם לא היתה להם כל אפשרות לנתחו. רק מומחים אנגליים, או אמריקאים יוכלו לעזור לה.

הפקיד הצטער. מנין תיקח משפחת מטאר כסף כדי להגיע לאנגליה, או לאמריקה, להציל את חיירפיק? האם שמעה על אירגון האומות המאוחדות, העוזר למשפחות הפליטים, פנתה למטה האו"ם בבירות. פקיד לבוש חליפה טרופית האזין לסיפורה המקוטע, הגיד בראשו, הביע את צערו על כי האו"ם לא יוכל לעזור לה.

אולם היא לא אמרה נואש. היא נזכרה בברנארד גאי — הממונה על העזרה הסוציאלית לפליטים במרחב. גאי, שעזר למשפחת מטאר בעבר, הביטיח לנסות ולעזור. השתדלותו של איש-העזרה הסוציאלית נשאה פרי: האיגוד הבינלאומי לעזרת ילדים הקציב למשפחת מטאר 100 לירות סטרלינג. מנתח-מוח בריטי נודע הציע את שירותו, בתנאי שרפיק יוכל להגיע ללונדון. במהרה נפתרה גם בעייה זו: מנהל חברת-המטוסים סקייוווייס, קרא על כל הן פרשה בעתונות הלבנונית, הציע להטיס את רפיק ואמו ללונדון ובחזרה.

בשבוע שעבר שוטטו רפיק ואמו ברחובות לונדון, נהנו מנופה של העיר הגדולה. מאחורי הנער הלבנוני נשארו ניתוח קשה שארך שלוש שעות, ימים של פרפור בין חיים ומוות, שבועות רבים בבית החולים. עתה היה בריא לגמרי.

מכתב זכירות

עוד מראשית ההתישבות היהודית בארץ דיברו המפלגות הציוניות-סוציאליסטיות על הצורך בברית של הציונות עם גופים סוציאליסטיים בארצות נחשלות, שלחו צירים לכינוסיהם.

אולם חשובה עוד יותר מעמדתם של גופים סוציאליסטיים מרוחקים לבני החשת השלום בין ישראל למדינות-ערב, היה האפשרות של אהדה מצד הקבוצות המרכז-סיסטיות הקטנות, אך העולות, במדינות-ערב העוינות. אבל מלחמת-העצמאות ויחסו של ממשלת ישראל למיעוט הערבי ניפצו אפשרות רבות בשטח זה.

השבוע נופצה אשליה נוספת. מוזר הן דבר, אך עמדתם הקשוחה והברורה של הסוציאליסטים הערבים כלפי ישראל לא התבטאה על דפי העתונות הערבית: היא התגלתה דווקא בין שורותיו של כתב העת לייבור אקשן — בטאון הגוש השמאלי הבלתי-תלוי בארצות-הברית.

"הציונות הזענית". כתב גיבראן מג' דאלאני, מזכיר המפלגה הסוציאליסטית הן פרוגרסיבית בלבנון: "הציונות והסוציאליזם אינם יכולים ללכת יחד". הסיבה, רילדב מגדאלאני: "הציונות היא גזענית. הן סוציאליזם מתנגד לכל גזענות".

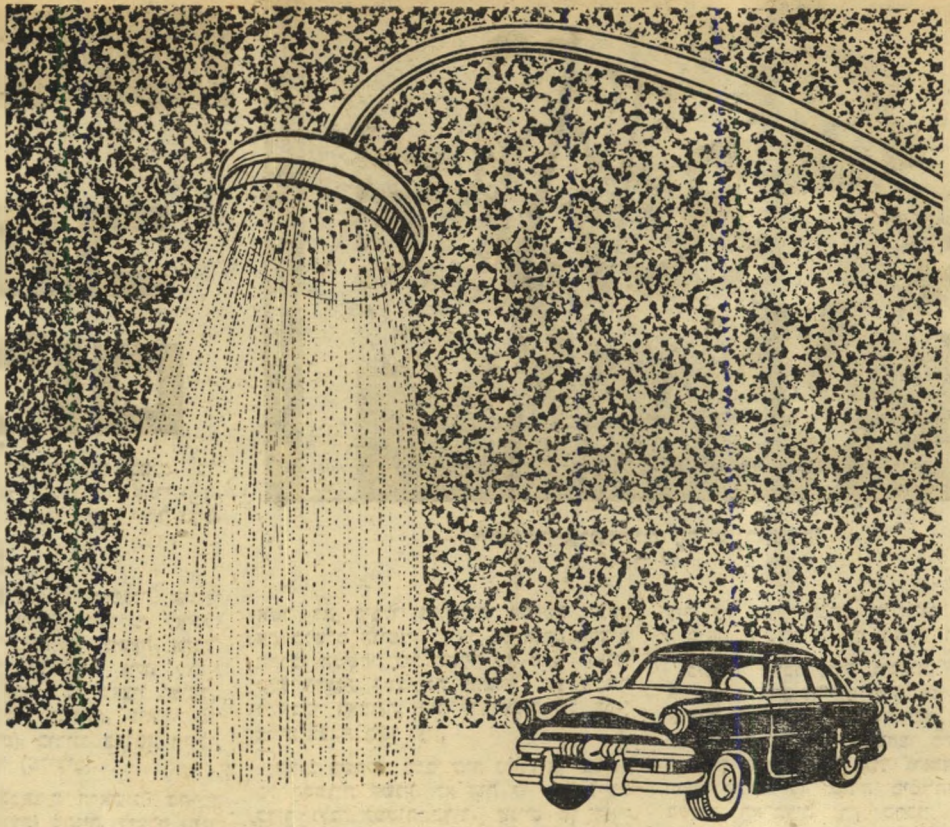
התנגדותו של מגדאלאני לכל ברית סוציאליסטית, פרו-ישראלית הובעה במכתב חשובה ארוך למאמרו הפרוי-ישראלי של אל פינדליי, שהתפרסם באותו כתב-עת לפני שבועות מספר. בין התיקונים למאמר, שנשלחו מבירות:

● ארצות הברית היא פרו-ישראלית, לא פרו-ערבית.

● פעולת קיבייה לא היתה פעולת תגמול, אלא חלק מתוכנית ישראלית לפרו-בוקציה בקנה-מידה גדול.

הקרקע נשמטה. פינדליי הגן על השקפותיו, השיב על המכתב, שמט את הקרקע מתחת למרבית טענותיו של החבר מגדאלאני. אולם הוא התעלם לגמרי מן הטענות כי אפילו השבועון הריאקציוני טיים התקיף את ישראל.

התורנות השקפותיהם של הסוציאליסטים הפרוגרסיבים גם מחוץ לגבולות בירות? העיר רך האמריקאי מצא לנכון לציין בהערותו לפני המכתב: "אנו מרגישים כי חילופי דעות אלה אינם מבהירים את עמדתה של המפלגה הסוציאליסטית פרוגרסיבית כלפי ישראל".

כאשר אתה מתקלח...

גם כשהנך מתקלח אינך פטור מהמחשבה על מנוע מכוניתך. הענין הוא כי מנוע המכונית מתקלקל לא רק בעת פעולתו אלא גם אם אינך משתמש בו כלל!

מים המכילים חומצות מאכלות מתהווים במנוע בשעה שהוא פועל.

מיד כשאתה מפסיק את פעולת המנוע. הוא מתחיל להתקרר והמים והחומצות רובצים על רפנות הצילינדרים ועלולים לאכלם. עובדה היא כי האיכול הנו הגורם העיקרי לשחיקת המנוע.

של X-100 שמן-מנועים מאריך את חיי מנועך על ידי חיטול הגורם העיקרי לשחיקת המנוע.

ש"ל" X-100 שמן-מנועים

לומר על מנועך

יודעים גם יודעים ערכם הגדול של מציתים בפרוטות פעוטות וללא כל מאמץ לחץ על ההדק והסיגר נדלק.	תעלה להבה גדולה שחיה שמולה עשור נינים מכל איתם הגפרורים יבואת ישרתך המצית עבדך הנבונים והותיקים שבמעשנים	אשרי הגפרור ששרף והצית להבות אשרי הלהבה שהציתה סיגריות לא בחיל לא בכוח יאף לא במוח לחיצה קטנה
--	--	---

המומחה

ב"מ מקצועי למכניקה עדינה, תל-אביב, רחוב אלנבי 132, טלפון 62388. תקון עטים נובעים, מציתים, כלי נגינה ומכונות כתיבה באחריות. קו מיסיון קניה

מבחר גדול של עמים נובעים ומציתים